



Bruxelles, den 7.7.2025
COM(2025) 374 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSDVALGET**

Køreplan mod naturkreditter

Indledning

Naturen er vores stærkeste allierede, når det gælder om at understøtte vores levebrød, sundhed og velstand. Den leverer vigtige økosystemtjenester såsom tilbageholdelse af vand, sikring af jordens frugtbarhed og bestøvning. Den bidrager til modvirkning af klimaændringer, tilpasning til og modstandsdygtighed over for katastrofer, ofte på en meget omkostningseffektiv måde. For virksomheder bidrager den til at fastlægge produktionsprocesser, kreditværdighed og adgang til finansiering. Dette påvirker også risiciene for de finansielle institutioner, der yder lån til disse virksomheder, hvorfor de finansielle tilsynsmyndigheder viser en stigende interesse for naturrelaterede risici¹.

Naturen er derfor afgørende for en konkurrencedygtig og modstandsdygtig økonomi. De mennesker, der står i forreste linje med hensyn til forvaltningen af naturen, såsom landmænd, skovbrugere, jordejere og arealforvaltere, fiskere, brugere af hav- og ferskvandsøkosystemer, forvaltere af beskyttede områder og lokalsamfund, skal belønnes på passende vis gennem markedet for deres bidrag til at beskytte og forbedre det strategiske økonomiske aktiv, som naturen udgør.

I den finansielle værktøjskasse for biodiversitet og natur er certificering og kreditter² ved at vise sig som en potentielt værdifuld måde at supplere den offentlige finansiering på. Ved at fremme investeringer i aktiviteter, der gavner naturen, kan disse innovative og frivillige værktøjer spille en afgørende supplerende rolle for bevarelsen af vores land- og havøkosystemers sundhed og bidrage til at vende nedgangen i biodiversiteten. Med henblik på at styrke bioøkonomien kan disse værktøjer også give mulighed for at generere indtægter til de mennesker, der er involveret i beskyttelse, genopretning og bæredygtig forvaltning af økosystemer, som fremhævet i visionen for landbrug og fødevarer³, strategien for vandresiliens⁴ og den europæiske havpagt⁵, samtidig med at fødevareresikkerheden og skovens multifunktionalitet sikres.

Denne køreplan udstikker en vej til at nå disse mål. Målet er at supplere forskellige kilder til naturfinansiering såsom offentlig finansiering, ved at støtte udviklingen af værktøjer med høj integritet – naturkreditter – som vil gøre investeringer i naturen til en pålidelig drivkraft for værdiskabelse.

1. De økonomiske og erhvervsmæssige argumenter for naturpositive tiltag

1.1. Offentlige investeringer i naturen for vores samfund og økonomi

Naturen er ikke kun værdifuld for sin egen skyld, men er også afgørende for at håndtere de indbyrdes forbundne kriser med klimaændringer, tab af biodiversitet og forurening. Mere end halvdelen af det globale BNP og to tredjedele af EU's økonomiske merværdi er afhængig af

¹ Den Europæiske Centralbank, "Nature's bell tolls for thee, economy!", tale, 22. maj 2025. <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2025/html/ecb.sp250522~b371549cb6.en.html>.

² Biodiversitet forstås som "mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder bl.a. terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske strukturer, de indgår i"; dette omfatter mangfoldigheden inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed" ([artikel 2](#) i konventionen om den biologiske mangfoldighed). På samme måde som i [begrebsrammen](#) fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemer (IPBES) er "natur" et bredere begreb, der omfatter den naturlige verden, herunder biodiversitet og dens samspil med miljøet.

Brugen af "certificering" og "kreditter" forklares i afsnit 2.

³ En vision for landbrug og fødevarer – Sammen skaber vi en attraktiv landbrugs- og fødevarersektor i EU for de kommende generationer, (COM(2025) 75 final). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A52025DC0075>.

⁴ Europæisk strategi for vandresiliens. COM(2025) 280 final. <https://circabc.europa.eu/ui/group/1c566741-ee2f-41e7-a915-7bd88bae7c03/library/b560bc22-6a61-4b63-b62b-a7fe890ea177/details>.

⁵ Den europæiske havpagt COM(2025)281 final. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=comnat%3ACOM_2025_0281_FIN.

naturen og dens økosystemtjenester⁶. Omkring 72 % af virksomhederne i euroområdet er kritisk afhængige af økosystemtjenester, herunder dem, der er placeret uden for EU, især på udviklings- og vækstmarkeder, hvilket afspejler forsyningskædernes globaliserede karakter og den økonomiske indbyrdes afhængighed. Tabet af natur på land og til havs anses nu for at være en væsentlig drivkraft bag økonomiske tab og finansielle risici⁷. Investering i naturgenopretning er derfor afgørende for Europas konkurrenceevne, modstandsdygtighed, velstand og sikkerhed.

På trods af banebrydende arbejde såsom EU's integrerede system for økosystemregnskaber, som har anslået, at ti økosystemtjenester genererede fordele på 234 mia. EUR om året⁸, er økosystemtjenester fortsat vanskelige at omsætte til penge og afspejles ikke tilstrækkeligt i markedspriserne. Dette bidrager til overudnyttelse og kronisk underinvestering i naturgenopretning og -beskyttelse.

Som følge heraf er naturgenopretning og -beskyttelse hovedsageligt afhængig af offentlig finansiering. EU har forpligtet sig til at afsætte 10 % af sit budget til at støtte foranstaltninger og investeringer, der vedrører beskyttelse og genopretning af biodiversitet i 2026 og 2027 gennem flere finansieringsordninger og interventioner⁹ og til at fordoble finansieringen til eksterne biodiversitetsindsatser til 7 mia. EUR for 2021-2027. Dette er i overensstemmelse med den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet¹⁰ under konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), som opfordrer til en væsentlig forøgelse af de finansielle strømme fra alle kilder ved at mobilisere mindst 200 mia. USD om året senest i 2030, herunder gennem innovativ finansiering (mål 19).

Selv om sådanne tilsagn udgør et vigtigt fremskridt, er de stadig langt fra tilstrækkelige. Den globale ramme for biodiversitet fremhæver udfordringens omfang og anslår, at der er et globalt finansieringsgab for biodiversitet på 700 mia. USD om året, et gab der ikke kan lukkes med offentlig finansiering alene. På EU-plan er den nuværende offentlige finansiering, uanset om den kommer fra EU, nationale eller lokale kilder, også utilstrækkelig til at opfylde investeringsbehovene, der anslås til 65 mia. EUR om året¹¹. Forsat og betydelig offentlig finansiering er stadig afgørende, herunder EU-bidrag og nationale bidrag, i overensstemmelse

⁶ World Economic Forum, "Nature Risk Rising: Why the Crisis Engulfing Nature Matters for Business and the Economy", 19. januar 2020. <https://www.weforum.org/publications/nature-risk-rising-why-the-crisis-engulfing-nature-matters-for-business-and-the-economy/>.

Det fælles forskningscenter, "The EU economy's dependency on nature", JRC 140003, 28. februar 2025. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC140003>.

⁷ Ceglar, A., Parker, M., Pasqua, C., Boldrini, S., Gabet, M., et al., Economic and financial impacts of nature degradation and biodiversity loss. Den Europæiske Centralbank (ECB), Economic Bulletin, nr. 6, 2024. https://www.ecb.europa.eu/press/economic-bulletin/articles/2024/html/ecb.ebart202406_02~ae87ac450e.da.html.

⁸ Disse økosystemtjenester er afgrødeforsyning, tømmerforsyning, bestøvning, kulstofbinding, oversvømmelseskontrol, vandrensning, naturrekreation, vandforsyning, luftfiltrering og havfiskeri.

Europa-Kommissionen: Eurostat, Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.-E., La Notte, A. et al., Accounting – for ecosystems and their services in the European Union (INCA) – Final report from phase II of the INCA project aiming to develop a pilot for an integrated system of ecosystem accounts for the EU – 2021. udgave, Publikationskontoret, 2020. <https://data.europa.eu/doi/10.2785/197909>.

La Notte, A., Grammatikopoulou, I., Zurbaran-Nucci, M., Marques, A., Ferrini, S. et al., Linking accounts for ecosystem services and benefits to the economy through bridging (LISBETH). Part II, How to use ecosystem services accounting to provide the financial sector with a more robust, systematic and consistent environmental metric, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022. <https://data.europa.eu/doi/10.2760/010621>.

⁹ I perioden 2021-2027 blev bidragene til biodiversitet anslået til ca. 64 mia. EUR fra den fælles landbrugspolitik, 16 mia. EUR fra samhørighedspolitikkerne og 7 mia. EUR fra Horisont Europa: Europa-Kommissionen, "Biodiversity mainstreaming", Europa-Kommissionens websted. https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/performance-and-reporting/horizontal-priorities/green-budgeting/biodiversity-mainstreaming_en.

¹⁰ Den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet. Afgørelse vedtaget af partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed: CBD/COP/DEC/15/4. <https://www.cbd.int/gbf>.

¹¹ EU's revision af gennemførelsen af miljøreglerne 2025 (kommende).

med statsstøtteregeleer¹², men en kombination af offentlig og privat finansiering er afgørende for at opnå det nødvendige omfang og den nødvendige hastighed.

1.2. Den private finansierings rolle for naturen

Sideløbende med investeringer i den offentlige sektor er der et voksende forretningsmæssigt grundlag for den private sektors engagement i naturen, især gennem naturpositive tiltag¹³ – tiltag, der standser og vender naturtab, herunder forbedrer og opretholder biodiversiteten. For virksomheder kan anerkendelse af naturen som et strategisk aktiv muliggøre nye tilgange til risikostyring, værdiskabelse og opbygning af økonomisk modstandsdygtighed. Integrering af biodiversitetshensyn i forretningsmodeller bidrager til at reducere omdømmemæssige og operationelle risici såsom nedgang i bestøvere, der påvirker høstudbyttet¹⁴, eller jordforringelse, der forårsager afbrydelser i forsyningskæden på grund af sammenbrud i økosystemet¹⁵. Det hjælper også med at øge produktets særpræg og kan potentielt åbne op for nye indtægtsstrømme. Eksempler i EU omfatter fødevarevirksomheder, der støtter landmænd i overgangen til regenerativt landbrug¹⁶, og blandede finansieringsmodeller, der støtter akvakultur med henblik på genopretning af havets biodiversitet¹⁷.

Virksomheder, der anvender naturpositive strategier, kan drage fordel af større investortillid, bedre finansielle vilkår og større langsigtet modstandsdygtighed¹⁸. Nogle finansielle institutioner er også begyndt at anerkende denne værdi og integrerer i stigende grad biodiversitet i risikovurderinger, hvilket afspejles i præmier, lånekriterier og investeringsbeslutninger¹⁹. Forsikringselskaber skaber f.eks. naturtilpassede forsikringsprodukter knyttet til grønne investeringer eller investerer i projekter til genopretning af økosystemer for at mindske forsikringsrisikoen i forbindelse med oversvømmelser²⁰. Ved at skabe en sådan værdi gavner virksomhederne derfor ikke kun interessenter, herunder medarbejdere, kunder, leverandører, lokalsamfund og samfundet som helhed, men også deres

¹² Europa-Kommissionen, GD for Konkurrence, "State aid Legislation". https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/legislation_en.

¹³ <https://www.naturepositive.org/what-is-nature-positive/>. Se også Lammerant J. & Verhelst J., Nature positive in a business context: current working definition, Thematic Report on behalf of the EU Business @ Biodiversity Platform, december 2022. Findes her: https://green-forum.ec.europa.eu/news/how-positive-will-nature-positive-be-eu-bb-platform-thematic-report-provides-meaningful-insights-2022-12-16_en.

Og se Nature Positive Initiative: <https://www.naturepositive.org/what-is-nature-positive/>.

¹⁴ Turo, K.J., Reilly, J.R., Fijen, T.P.M., Magrach, A., Winfree, R. (2024) "Insufficient pollinator visitation often limits yield in crop systems worldwide", Nature Ecology & Evolution, 8(9), s. 1612–1622. Findes her: <https://www.nature.com/articles/s41559-024-02460-2>.

¹⁵ Marsden, L., Ryan-Collins, J., Abrams, J., and Lenton, T. (2024). Ecosystem tipping points: Understanding risks to the economy and financial system. UCL Institute for Innovation and Public Purpose, Policy Report 2024/03. Findes her: <https://www.ucl.ac.uk/bartlett/public-purpose/2024/apr/ecosystem-tipping-points>.

¹⁶ Manshanden, M., Jellema, A., Sukkel, W., Hennen, W. H. G. J., Jongeneel, R., et al. (2023) Regenerative agriculture in Europe: An overview paper on the state of knowledge and innovation in Europe. Wageningen Economic Research. <https://doi.org/10.18174/629483>.

Borgman, E., Fischer Bogason, R., Engelbrecht Hansen, A., Møller Nielsen, A., Bennun, L. (2023) Biodiversity and financing: Review of tools in the Nordic countries. <https://norden.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1803819&dswid=5871>.

¹⁷ Global Seaweed Coalition and EIB, "Financing opportunities for EIB in support of sustainable seaweed and bivalve sectors in the EU, and criteria to ensure their sustainability", 13. marts 2025. <https://www.safeseaweedcoalition.org/europe-seaweed-bivalve-report/>.

¹⁸ World Economic Forum (2024) Financing the Nature-Positive Transition: Understanding the Role of Banks, Investors and Insurers. CEO briefing. https://www3.weforum.org/docs/WEF_Financing_Nature-Positive_CEO_Briefing_2024.pdf.

¹⁹ Network for Greening the Financial System (NGFS), "Nature-related Financial Risks: a Conceptual Framework to guide Action by Central Banks and Supervisors". 7. september 2023. <https://www.ngfs.net/en/press-release/ngfs-publishes-conceptual-framework-nature-related-financial-risks-launch-event-paris>.

²⁰ European Investment Bank, Hudson, G., Hart, S. and Verbeek, A., Investing in nature-based solutions – State-of-play and way forward for public and private financial measures in Europe, European Investment Bank, 2023. <https://data.europa.eu/doi/10.2867/031133>.

aktionærer²¹. Rammer for offentliggørelse i henhold til direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering²², forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering²³ og EU-klassificeringsforordningen²⁴ kan bidrage til denne tendens.

På trods af dette klare potentiale er den naturpositive omstilling ikke uden udfordringer. Forhåndsomkostninger, datamangler og vanskeligheder med at måle biodiversitetsresultater kan forsinke kortsigtede afkast og afskrække investeringer. Innovative instrumenter og befordrende rammer er nødvendige for at overvinde disse hindringer og opskalere en naturpositiv økonomi²⁵.

2. Naturkreditter

2.1. Fra certificering til kreditter

Naturkreditter kan være et centralt redskab til at belønne naturpositive tiltag gennem private investeringer til gavn for naturen og erhvervslivet, herunder landmænd, skovbrugere, jordejere og arealforvaltere, fiskere, brugere af hav- og ferskvandsøkosystemer, forvaltere af beskyttede områder og lokalsamfund.

Ved at sætte disse aktører og interessenter i stand til at påvise deres naturpositive tiltag ud over individuelle retlige forpligtelser og det obligatoriske afbødningshierarki²⁶, kan et skift fra at begrænse skader til aktivt at vende tendensen med naturtab fremmes. På politisk niveau kan medlemsstaterne f.eks. anvende naturkreditter til at anerkende individuelle bidrag til nationale mål og forpligtelser i henhold til forordningen om naturgenopretning²⁷ eller i henhold til GBF. Disse værktøjer kan også understøtte relaterede anvendelser såsom bæredygtighedsoplysninger, finansiering af grøn infrastruktur eller resultatorienterede betalinger. For at sikre processens troværdighed skal der tages hensyn til strenge kriterier, som understøttes af klar styring, gennemsigtighed og sikkerhedsforanstaltninger.

Certificering giver sikkerhed for, at specifikke naturpositive foranstaltninger af høj kvalitet gennemføres i tråd med foruddefinerede kriterier eller principper. En sådan certificering vil vurdere udformningen, gennemførelsen, de opnåede virkninger og de virkninger, der stadig forventes, og give et anerkendt signal om miljømæssig integritet baseret på interventionens kvalitet. Som en formel, uafhængigt verificeret anerkendelse af at interventionen opfylder aftalte standarder for biodiversitetsrelevans og god praksis, kan certifikatet bidrage til at mindske risici for finansieringsydere og opbygge tillid på et tidligt tidspunkt. Det kan også

²¹ World Economic Forum, 'Davos Manifesto 2020: The Universal Purpose of a Company in the Fourth Industrial Revolution', 2. december 2019. <https://www.weforum.org/stories/2019/12/davos-manifesto-2020-the-universal-purpose-of-a-company-in-the-fourth-industrial-revolution/>.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022). <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>.

²⁵ Se f.eks. The NetworkNature's "Task Force on Finance and Business Models (for NbS) in a Nature-Positive Economy". Yderligere oplysninger findes [her](#).

²⁶ EU's afbødningshierarki, der er juridisk forankret i [fugledirektivet](#) og [habitatdirektivet](#) (direktiv 2009/147/EF og Rådets direktiv 92/43/EØF), men også i [EU-vejledningen](#) om integration af økosystemer og deres tjenester i beslutningstagning, kræver, at bygherrer undgår, minimerer og kun som en sidste udvej kompenserer for restvirkninger.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/869 (EUT L 2024/1991 af 29.7.2024). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj/eng?eliuri=eli%3Areg%3A2024%3A1991%3Aoj&locale=da>.

støtte forudgående investeringer og gøre det muligt for operatører at få adgang til betalinger for certificerede foranstaltninger.

På dette grundlag kan en naturkredit betragtes som en enhed, der repræsenterer et naturpositivt resultat, som er afledt af en certificeret og uafhængigt verificeret foranstaltning og kvantificeret ved hjælp af en anerkendt biodiversitetsmåling eller -indikator. Disse målinger og indikatorer kan være mangeartede og tilpasset konteksten, hvilket afspejler økosystemernes og resultaternes heterogenitet. Rammer såsom EU's kortlægning og vurdering af økosystemer og deres tjenester²⁸ samt FN's integrerede miljøøkonomiske regnskabssystem²⁹ giver eksempler på, hvordan fleksibilitet på tværs af økosystemer kan kombineres med en sammenhængende, standardiseret, videnskabeligt baseret struktur af økosystemspecifikke indikatorer og målinger.

Denne tottrinsmodel – certificering efterfulgt af kreditering – kan åbne døren for innovative finansieringsmekanismer. Certifikater hjælper med at strukturere og katalysere naturpositive investeringer ved at danne grundlag for kontraktlige betalinger eller garantier, mens kreditter kan omsætte den påviste effekt til penge og potentielt give udbytte til leverandører og tidlige investorer. Certificeringens rolle er at strukturere interventioner og sikre kvalitetskontrol, mens kreditter omsætter observerede, verificerede forbedringer til en enhed, der kan registreres, samles, opspares og handles. Processen kan omfatte en mekanisme til at ajourføre status for interventioner over tid i certifikatet, hvilket fremmer gennemsigtighed, adaptiv forvaltning og, hvor det er relevant, gradvis udstedelse af kreditter baseret på validerede milepæle.

For eksempel kan en gruppe landbrugere og arealforvaltere, der arbejder sammen om at forbedre et vådområdeøkosystem, gennemføre en række tiltag. En anerkendt uafhængig certificeringsinstans vurderer projektplanen, de anvendte metoder og de tilsigtede virkninger. På grundlag heraf modtager gruppen et certifikat, en formel anerkendelse af, at deres aktivitet opfylder høje kvalitetsstandarder for naturpositive indsatser. Dette certifikat hjælper dem med at tiltrække finansiel støtte og opbygge tillid blandt interessenter til at værdisætte deres praksis. Over tid overvåges projektet, og naturkreditter udstedes gradvist, efterhånden som resultaterne dokumenteres. Udstedelsen skal følge strenge videnskabelige og forvaltningsmæssige protokoller for at opretholde integriteten og undgå for tidlige krav. Naturkreditværdikæden omfatter mellemlid (f.eks. aggregatorer eller facilitatorer på landskabsniveau), certificeringsorganer, registre og købere. Købere kan være virksomheder i downstreamsektorer (f.eks. agrofødevarevirksomheder), finansielle institutioner, offentlige enheder eller borgere, især i forbindelse med frivillige bidrag, offentlige indkøb eller lokale ordninger for fordeling af fordele.

2.2. Opbygning af tillid og integritet

For at sikre processens troværdighed skal der fastsættes strenge kriterier og principper for at sikre gennemsigtighed, undgå interessekonflikter og beskytte mod grønvaskning og dobbelttælling. Adskillelsen af roller mellem projektudviklere, certificeringsorganer og registeroperatører er afgørende for at bevare systemets integritet og markedets tillid.

For mange virksomheder, lige fra forsyningsselskaber til forsikringsselskaber, er investering i naturen ikke et nyt fænomen. Der findes allerede flere naturfinansieringsværktøjer såsom

²⁸ Vallecillo, S., Maes, J., Teller, A., Babí Almenar, J., Barredo, J. I. et al., EU-wide methodology to map and assess ecosystem condition – Towards a common approach consistent with a global statistical standard, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/13048>.

Maes, J., Bruzón, A.G., Barredo, J.I., Vallecillo S., Vogt, P., et al. Accounting for forest condition in Europe based on an international statistical standard. *Nat Commun* 14, 3723 (2023). <https://doi.org/10.1038/s41467-023-39434-0>.

²⁹ United Nations System of Environmental Economic Accounting, 'Ecosystem Accounting', UN SEEA website, <https://seea.un.org/ecosystem-accounting>.

grønne obligationer og betalinger for økosystemtjenester. Sideløbende hermed kan naturkreditter baseret på certifikater tilføre merværdi ved at tilbyde et verificerbart og standardiseret format for investering i naturpositive tiltag. Hvis de udformes korrekt, kan de blive et centralt redskab til at kanalisere private investeringer og belønne naturpositive tiltag.

Hvor det er muligt, bør certificeringen bygge på og være i overensstemmelse med eksisterende EU-standarder og -rammer, f.eks. ordningen for økologisk landbrug³⁰, for at minimere den administrative byrde. I stedet for at fungere isoleret bør naturkreditter derfor integreres i denne bredere ramme og fremstå som et transformativt instrument.

2.3. Nylige initiativer og fremkomsten af nye markeder

Selv om naturkreditter stadig befinder sig på et tidligt udviklingsstadium, er deres anslåede potentiale betydeligt. På globalt plan er udviklingen gået hurtigt i de seneste år, med over 50 rapporterede initiativer inden for certificering og naturkreditter³¹. Internationale initiativer, ledet af ekspertkoalitioner som Biodiversity Credits Alliance (BCA)³², Det Verdensøkonomiske Forum (WEF)³³ og International Advisory Panel on Biodiversity Credits (IAPB)³⁴, samt frivillige rammer for offentliggørelse af naturoplysninger såsom taskforcen om naturrelaterede finansielle oplysninger (TNFD)³⁵ og Science-Based Targets Network (SBTN)³⁶, har fælles principper for troværdige systemer med høj integritet såsom additionalitet, tilskrivning, målbarhed, varighed, ingen dobbelttælling, gennemsigtighed, sociale og miljømæssige sikkerhedsforanstaltninger, tilpasning til globale mål og potentielle anvendelser.

Samtidig er flere medlemsstater og lande uden for EU i færd med at afprøve modeller for finansiering af biodiversitet, der kombinerer offentlig og privat kapital. Inden for EU har Frankrig vedtaget et system baseret på oprettelse af naturlige kompensations-, genopretnings- og renatureringsområder³⁷, Irland har udformet en frivillig finansiell ordning for genopretning af tørveområder³⁸, og Finland har for nylig indført et frivilligt system til støtte for den nationale biodiversitetsindsats³⁹. I andre medlemsstater – herunder Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien, Slovakiet og Sverige – er ikkestatslige organer såsom civilsamfundsorganisationer, arealforvaltere og finansielle institutioner aktivt i gang med at afprøve biodiversitets- og naturcertificerings- og kreditordninger. Desuden har Det Forenede Kongerige for nylig indført sin politik for nettogevinst på biodiversitetsområdet⁴⁰, en obligatorisk ordning for arealforvaltere og -udviklere med henblik på genopretning af økosystemer.

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj/eng>.

³¹ Se [open source-database](https://open-source-database.com/) udviklet af BloomLabs. Eller se: Pollination Group, "State of voluntary biodiversity credit markets", oktober 2023. <https://pollinationgroup.com/global-perspectives/understanding-the-current-state-of-voluntary-biodiversity-markets/>.

³² Yderligere oplysninger om BCA: <https://www.biodiversitycreditalliance.org/>.

³³ Yderligere oplysninger om WEF: <https://initiatives.weforum.org/financing-for-nature/biodiversitycreditsinitiative>.

³⁴ Yderligere oplysninger om IAPB: <https://www.iapbiocredits.org/>.

³⁵ Yderligere oplysninger om TNFD: <https://tnfd.global/>.

³⁶ Yderligere oplysninger om SBTN: <https://sciencebasedtargetsnetwork.org/>.

³⁷ Se: <https://www.ecologie.gouv.fr/politiques-publiques/sites-naturels-compensation-restauration-renaturation>.

³⁸ Yderligere oplysninger om Peatland Finance Ireland: <https://peatlandfinance.ie/>.

³⁹ Se: <https://ym.fi/en/voluntary-nature-values-market>.

⁴⁰ Se: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2021/30/schedule/14/enacted>.

Selv om naturkreditmarkederne udvikler sig globalt, er EU godt positioneret til at føre an på dette område takket være sine omfattende lovgivningsrammer, der sikrer forbrugerbeskyttelse, virksomhedsansvar og gennemsigtighed i naturpositive investeringer.

3. Læring fra og videreudvikling baseret på erfaringer med CO₂-markeder

Naturkreditter står over for mange af de samme udfordringer som andre systemer, der er baseret på certificering, såsom dem for økologisk landbrug eller energieffektivitet, der har det samme mål om at identificere og belønne gavnlige miljøresultater. Når det gælder oprettelse af markeder for naturkreditter, kan CO₂-markeder give nyttig indsigt i udformningen af systemer med høj integritet, der er robuste, inkluderende og pålidelige.

De seneste udviklinger på de frivillige CO₂-markeder fremhæver både udfordringer og muligheder. Bekymringer om integritet og risikoen for grønvaskning har medført en indskrænkning af disse markeder, mens købernes præference for og efterspørgsel efter projekter af høj kvalitet, der omfatter miljømæssige og sociale sidegevinster, fortsat er høj⁴¹. Dette understreger vigtigheden af at lægge et solidt fundament for naturkreditmarkeder på et tidligt tidspunkt – både på udbuds- og efterspørgselssiden. Det er derfor vigtigt at prioritere ambitiøse og videnskabeligt strenge standarder, uafhængig overvågning, klare eksempler på brug og anmeldelse samt pålidelig forvaltning for at forhindre omdømmemæssige risici.

EU-forordningen om kulstoffjernelse og kulstofbindende dyrkning⁴² indfører en frivillig certificeringsordning for kulstoffjernelse og økosystembaserede emissionsreduktioner, der er opnået i EU, og som bygger på solid overvågning, rapportering og verifikation. Den indfører en totinsproces med overensstemmelsescertifikater og certificerede enheder, som forenkler adgangen til privat finansiering og forankrer systemet i strenge kriterier for kvantificering, additionalitet, langsigtet lagring og bæredygtighed. Den kræver navnlig, at aktiviteter inden for kulstofbindende dyrkning skaber sidegevinster for biodiversitet og økosystemtjenester. Andre frivillige sidegevinster kan også indgå, hvilket skaber en vigtig præcedens for fremtidige rammer med fokus på biodiversitet. Dette er i tråd med en stigende tendens på markedet: Købere værdsætter i stigende grad robuste kreditter, der giver sidegevinster, navnlig dem, der er knyttet til naturbaserede løsninger. Integrering af biodiversitet i kulstofcertificering kan ikke blot styrke de certificerede enheders økologiske troværdighed, men også gøre køberne fortrolige med biodiversitetsresultater, hvilket potentielt kan danne grundlag for selvstændige naturkreditmarkeder. Den afledte ret af forordningen om kulstoffjernelse og kulstofbindende dyrkning, der er under udarbejdelse, vil omfatte bestemmelser om uafhængig tredjepartsverifikation og videnskabeligt baserede værktøjer til vurdering af varighed og risiko for tilbagerulning, for at bidrage til at genoprette tilliden til certificerede og akkrediterede resultater.

Der kan drages værdifulde erfaringer fra CO₂-markederne for at skabe indledende fremskridt, sikre politikkohærens og minimere den administrative byrde. Samtidig skal der tages hensyn til de særlige karakteristika ved naturkreditter, herunder måleparametre, formål og sikkerhedsforanstaltninger samt lokalitetsspecificitet, målbarhed og latenstid for biodiversitetsresultater. Naturkreditter kan også dække et bredere anvendelsesområde, da de kan finde anvendelse på interventioner og områder, der ikke er forbundet med eller kun har

⁴¹ Ecosystem Marketplace, "State of the voluntary carbon market, Renewing trust in carbon finance", 28. maj 2025. <https://www.forest-trends.org/publications/2025-state-of-the-voluntary-carbon-market/>.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3012 af 27. november 2024 om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter. (EUT L, 2024/3012 af 6.12.2024). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj/eng>.

begrænset yderligere potentiale for kulstofbinding, men høj biodiversitetsværdi, såsom støtte til bestøvere eller genopretning af tørre økosystemer.

4. Udvikling af naturkreditter

Siden begyndelsen af dette mandat har Kommissionen hørt medlemsstaterne og interessenter for at fremme arbejdet på dette område. Disse høringer har vist et klart behov for at etablere en samarbejdsproces – både i EU og internationalt – der bygger på principper om høj integritet, gennemsigtighed og videnskabeligt robuste input. Interessenterne fremhævede betydningen af at belønne ikke blot nye tiltag, men også løbende naturbevaring og opretholdelse af god praksis. De understregede også betydningen af at tage højde for udfordringerne i forbindelse med lokale aspekter af biodiversitet og jordbesiddelse, de erfaringer, der er gjort på CO₂-markedet, tilgængelighed for små operatører, markedsincitament og behovet for sammenhæng med eksisterende politikker.

På baggrund af dette input vil udviklingen af naturkreditter kræve flere trin:

- etablering af et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og interessenterne for at udnytte deres ekspertise til at udvikle en fælles forståelse, samtidig med at internationalt samarbejde fremmes
- udvikling af metoder med høj integritet og gennemsigtighed med et klart fokus på enkelhed og anvendelighed, samtidig med at der sikres troværdig forvaltning og sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre omdømmemæssige risici, herunder grønvaskning, dobbelttælling og lækage
- identificering og udvikling af markedsefterspørgsel og -udbud
- offentlig startfinansiering, hvor det er nødvendigt, såsom risikobegrænsende faciliteter, blandede finansieringsinstrumenter og tilskud til teknisk bistand, for at kickstarte naturkreditter.

Disse første skridt vil vise, om der er behov for yderligere lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan, samt hvilke udfordringer og muligheder dette vil medføre for nøglesektorer. De specifikke behov og ofte lokale eller regionale dimensioner af natur og biodiversitet tyder også på, at det ville være hensigtsmæssigt først at afprøve disse markeder lokalt, inden de bliver opskaleret. Dette kunne ske parallelt med arbejdet på internationalt plan.

4.1. Sikring af et stærkt samarbejde mellem EU's interessenter og styrkelse af det internationale samarbejde

Et markeds effektivitet afhænger af aktørernes opbakning. EU's indsats vil derfor starte med opbygning af et meningsfuldt engagement blandt interessenter i hele EU og internationalt.

For at kickstarte processen vil Kommissionen derfor iværksætte en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på deltagelse i en ny EU-ekspertgruppe om naturkreditter. Denne gruppe vil dele viden, fremme samarbejde, identificere bedste praksis og levere input på tværs af forskellige metoder, certificeringssystemer, overvågningsmetoder og forvaltningsmodeller. Gruppens ledelse vil sørge for strømlinede arbejdsmetoder. Deltagelsen vil være inklusiv og omfatte individuelle eksperter, repræsentanter for medlemsstaterne, andre offentlige enheder og en bred vifte af interessenter såsom landbrugere, skovbrugere, jordejere og arealforvaltere, fiskere, brugere af hav- og ferskvandsøkosystemer, forvaltere af bevaringsområder, lokalsamfund, virksomheder og investorer, der opererer i EU og internationalt, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), videnskabelige samfund og civilsamfundsorganisationer. Der bør lægges særlig vægt på at sikre, at oprindelige folk og lokalsamfund inddrages på en meningsfuld måde med fuld respekt for deres rettigheder, viden og roller som forvaltere af biodiversitet.

Tiltag [2025]: *Kommissionen vil nedsætte en ekspertgruppe om naturkreditter for at mobilisere ekspertise, udveksle bedste praksis og bidrage med input.*

Kommissionen vil bidrage til dette arbejde gennem sine forsknings-, innovations- og pilotinitiativer, herunder Horisont Europa og LIFE-programmet. En række pilotprojekter i og uden for EU afprøver allerede tilgange til naturkreditter i praksis og genererer vigtige erfaringer, der kan vejlede fremtidig politik og praksis. I Estland og Frankrig undersøger pilotprojekter f.eks., hvordan naturkreditter kan støtte naturpositive tiltag i skove og vådområder. Uden for EU vurderer et projekt i Peru, hvordan EU-baserede virksomheder kan bidrage til bevarelse af biodiversitet i udlandet og samtidig opfylde EU's standarder for bæredygtighedsrapportering⁴³. Der er også særlige projekter i gang med henblik på at afprøve overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmetoder, herunder anvendelsen af fjernmåling og geospatiale værktøjer, med bistand fra Den Europæiske Rumorganisation⁴⁴ og Copernicustjenesterne⁴⁵. Nogle af disse projekter støttes direkte af Kommissionen, mens andre støttes af nationale myndigheder, forskningsinstitutioner og/eller civilsamfundet.

På internationalt plan vil Kommissionen søge at arbejde endnu tættere sammen inden for centrale fora såsom Biodiversity Credit Alliance, Det Verdensøkonomiske Forum og International Advisory Panel on Biodiversity Credits. Målet er at sikre, at udviklingen af EU's politik tager udgangspunkt i nye globale standarder og bidrager til udviklingen af naturkreditmarkeder på internationalt plan. Sideløbende hermed bør EU fremme internationalt samarbejde forud for vigtige globale milepæle, herunder den næste CBD-partskonference.

Tiltag [2025-2026]: *Kommissionen vil engagere sig i internationale fora og med ligesindede internationale partnere, herunder som forberedelse til CBD COP 17.*

4.2. Udvikling af robuste metoder og forvaltning

4.2.1. Metoder til kulstofbindende dyrkning med sidegevinster for biodiversiteten

Efter ikrafttrædelsen af de første metoder, der er planlagt til begyndelsen af 2026, vil rammen for kulstoffjernelse og kulstofbindende dyrkning muliggøre certificering af kulstofbindende dyrkning med sidegevinster for biodiversiteten såsom genopretning af tørvemoser, plantning af træer samt bæredygtigt landbrug og skovlandbrug, og sikre, at kulstofbindingsprojekter også beskytter og genopretter biodiversitet og økosystemer.

Tiltag [2026]: *Kommissionen vil vedtage de første metoder for kulstofbindende dyrkning under forordningen om kulstoffjernelse og kulstofbindende dyrkning med obligatoriske sidegevinster for biodiversitet.*

4.2.2. Udformning af EU-metodologier og forvaltningsrammer for naturkreditter

Kriterierne og metoderne til certificering af naturpositive foranstaltninger skal sikre en høj grad af gennemsigtighed, integritet på udbuds- og efterspørgselsiden og forebygge risici, samtidig med at de skal være enkle og praktiske og så vidt muligt bygge på eksisterende principper eller standarder.

⁴³ Europa-Kommissionen, GD for Miljø, "EU delivers on global financing commitments to protect nature at COP 16", ny artikel, Europa-Kommissionens websted, 31. oktober 2024. https://environment.ec.europa.eu/news/cop16-eu-delivers-global-financing-commitments-protect-nature-2024-10-31_en.

⁴⁴ Yderligere oplysninger om "Leveraging Earth Observation for Nature Finance": <https://www.leon-naturefinance.org/>.

⁴⁵ Yderligere oplysninger om Copernicus-tjenesterne: <https://www.copernicus.eu/da/tjenester>.

Kommissionen vil opfordre ekspertgruppen til at yde ekspertise vedrørende kriterier og metoder ved at kortlægge og udveksle eksisterende nationale og internationale praksisser samt identificere de vigtigste muligheder og centrale udfordringer forbundet med naturkreditter.

Tiltag [midten af 2026]: *Kommissionen vil opfordre ekspertgruppen til at stille sin ekspertise til rådighed vedrørende kriterier og metoder for naturkreditmarkeder.*

Robuste forvaltningsrammer er også afgørende for troværdige naturkreditmarkeder. De skal klart definere reglerne for ejerskab, registrering, overførsel af kreditter, uafhængig verifikation samt de forpligtelser, der er forbundet med manglende opfyldelse eller tilbageførsel af naturpositive tiltag. På nuværende tidspunkt skaber fraværet af en bredt accepteret ramme for måling, rapportering og verifikation af naturkreditter, kombineret med manglen på gensidig anerkendelse på tværs af medlemsstaterne, usikkerhed og risikerer at underminere markedets integritet.

Ved udformningen af en forvaltningsramme skal der tages hensyn til flere aspekter, for at produktionssektorerne kan integrere naturen i deres forretningsmodeller, samtidig med at den multifunktionelle rolle, som land-, ferskvands- og havøkosystemer spiller, bevares. Der bør lægges vægt på enkelhed, anvendelighed og synergier med andre EU-politikker samt ejendomsrettigheder, herunder i relation til data. Det er også vigtigt at imødekomme små landbrugeres og SMV'ers specifikke behov i overensstemmelse med princippet om "tænk småt først".

Tiltag [2027]: *Kommissionen vil opfordre ekspertgruppen til at bidrage med sin ekspertise vedrørende udformningen af forvaltningsrammer for naturkreditter, med særligt fokus på mindre landbrugere og små og mellemstore virksomheder.*

4.3. Fremme af parathed til markeder for naturkreditter

Sideløbende med arbejdet med kriterier, metoder og forvaltning vil der være behov for yderligere arbejde for at identificere udbud og efterspørgsel på markedet og håndtere potentielle hindringer eller flaskehalse. Dette kræver yderligere evaluering af markedet og tendenser, navnlig af investeringsdrivere og af aktørernes, herunder småbrugeres, kapacitet til at skabe udbud og efterspørgsel efter naturkreditter.

Eksisterende EU-politikker kan være en vigtig drivkraft i denne proces. Forordningen om naturgenopretning udgør f.eks. en stærk ramme for genopretning af økosystemer og skaber forudsigelige efterspørgselssignaler for offentlige og private investorer. Dette er afgørende for at skabe naturpositive foranstaltninger, der kan anerkendes og verificeres. Naturkrediternes potentiale til at finansiere naturgenopretning, som supplement til offentlig finansiering og anden privat finansiering, vil blive anerkendt i den kommende rapport om finansiering af naturgenopretning⁴⁶.

Tiltag [2025-2026]: *Kommissionen vil foretage en EU-dækkende evaluering af udbud og efterspørgsel efter naturkreditter. Derefter vil Kommissionen på dette grundlag opfordre ekspertgruppen til at komme med input til, hvordan naturkreditmarkederne kan fremmes.*

⁴⁶ Artikel 21, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/86.

4.4. Offentlig startfinansiering til at kickstarte naturkreditter

Udviklingen af robuste og skalerbare naturkreditmarkeder kan yderligere understøttes af målrettet offentlig eller offentlig-privat startfinansiering eller af risikobegrænsende mekanismer, der belønner og opskalerer tidlige biodiversitetscertificerings- og naturkreditinitiativer, som er afgørende for at tiltrække privat kapital. Uden denne forudgående støtte er det sandsynligt, at høje transaktionsomkostninger, fragmenteret information og usikkerhed om afkast fortsat vil begrænse opskaleringen af naturfinansiering. Der er allerede igangsat sonderende arbejde med Den Europæiske Investeringsbanks InvestEU-rådgivningsplatform⁴⁷, herunder om genopretning af tørvemoser, og med Green Assist under LIFE-programmet⁴⁸, for at udvikle praktiske tilgange til at bygge bro mellem udbuddet af og efterspørgslen efter naturkreditter.

Selv om certificering giver mulighed for forudgående betaling, indebærer det stadig en omkostning for operatørerne. Desuden indebærer etableringen af forvaltningssystemet også en omkostning og administrativ byrde for den private og offentlige sektor, selv om omkostningerne forventes at blive dækket af værdiansættelsen af naturkreditter.

Som en forløber for naturkreditter finansieret af den private sektor kan offentlig startfinansiering, herunder fra EU-midler, der skal støtte EU's konkurrenceevne og innovative europæiske projekter i den grønne omstilling, spille en vigtig rolle ved at stille garantier og/eller en forudsigelig indtægtskilde til rådighed for aktører, der engagerer sig i naturpositive tiltag.

Tiltag [2025-2027]: *Et pilotprojekt om naturkreditter vil blive iværksat og støttet af EU-midler, der skal støtte EU's konkurrenceevne og innovative europæiske projekter.*

4.5. Næste skridt

I perioden 2025-2027 vil Kommissionen iværksætte de ovenfor beskrevne tiltag for at støtte udviklingen af naturkreditmarkeder i tæt samarbejde med medlemsstaterne, interessenter og internationale partnere. Da inddragelse af landbrugere og skovbrugere er afgørende for naturkrediternes succes, vil Kommissionen arbejde tæt sammen med Det Europæiske Udvalg for Landbrug og Fødevarer⁴⁹.

Dette samarbejde vil bane vejen for at udforske politiske muligheder yderligere, herunder hvordan den eksisterende kulstofarkitektur kan udnyttes til at skabe et nyt område dedikeret til naturkreditter, som kan begrænse implementeringsomkostningerne i overensstemmelse med forenklingsmålne. Da markederne for naturkreditter stadig er i deres vorden, kan bredere mekanismer til at understøtte efterspørgslen undersøges, herunder at fremme anvendelsen gennem oplysnings- og udbudsregler, skatteincitamenter, sektorspecifikke krav eller andre reguleringsværktøjer.

Erfaringer fra nationale ordninger, pilotprojekter, internationale eksempler og den akademiske verden vil indgå i denne proces og sikre, at eventuelle nye instrumenter er baseret på videnskab og praktisk gennemførlighed og er i overensstemmelse med EU's og internationale mål.

⁴⁷ Yderligere oplysninger om InvestEU-rådgivningsplatformen: https://investeu.europa.eu/investeu-programme/investeu-advisory-hub_en.

⁴⁸ Yderligere oplysninger om Green Assist: https://cinea.ec.europa.eu/green-assist-green-advisory-service-sustainable-investments-support_en.

⁴⁹ <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=da&groupID=3976>.

Tiltag [2027]: *På grundlag af erfaringer og høringer samt input fra ekspertgruppen vil Kommissionen gennemgå de opnåede fremskridt og overveje de næste skridt for udvikling og opskalering af naturkreditmarkederne.*

Konklusion

De skridt, der er skitseret i denne køreplan, udstikker en kurs for at omsætte dette fundament til politisk handling med robuste metoder, solide certificeringsprocesser og inkluderende forvaltningsrammer samt mulighed at opnå en høj integritet inden for udbud af og efterspørgsel efter naturkreditter. I processen vil der fra starten være fokus på at sikre nærhedsprincippet, integritet, enkelhed og minimering af den administrative byrde.

Alle interessenter opfordres til at indsende deres synspunkter og bidrag om de elementer, der er angivet i denne køreplan, samt om alle andre spørgsmål, som de ønsker at rejse vedrørende naturkreditter.